

Vážený bratr

██████████
pastor sboru AC Brno

Milý ██████████

předem svého dopisu Ti přeji co nejsrdečněji požehnání a milost od našeho společného Pána Ježíše Krista. Děkuji Ti za velmi milé a přátelské přijetí, kterého se nám s ██████████ od Tebe a od ██████████ v neděli dostalo. Jsem moc rád, že se situace, která jistě není pro Tebe snadná, nijak viditelně nedotkla našich vzájemných vztahů. Chtěl bych předeslat, že jsem měl z rozhovoru obavu, a tak jsem Ti velmi vděčný, že jsi mne vyslechl a laskavě vzal na vědomí má „*upozornění na hřích*“, o což jsi mne ve svém dopise ze dne 1. 8. 2003 tak naléhavě žádal, a zároveň vzal na vědomí mé napomenutí z nich vyplývající.

Dále jsi mne vyzval, abych případné „*upozornění na hřích*“ učinil „*se vši důrazností*“. Avšak, protože jsi můj pastor a mnohokrát jsi mi velmi dobře a užitečně posloužil, rozhodl jsem se jednat s velkou bázni a s modlitbou, a proto jsem se – pokud to jen mohu posoudit – před Boží tváří snažil o co nejmírnější a shovívavé upozornění. Přesto Tě chci ještě jednou a znovu ujistit, že si Tě vážím a v mezích Tobě svěřené autority Tě respektuji.

Uvědomuji si, jak jsi podotkl, že náš rozhovor byl časově omezen, a protože je někdy neskutné se zpětně vracet k věcem, které byly ústně sděleny, abych Ti usnadnil situaci a věc byla s Boží pomocí co nejpoctivěji vyřešena, zasilám Ti, jak jsme se i telefonicky dne 21. 8. 2003 dohodli, mé napomenutí v písemné formě. Věřím, že Ti to bude nápomocné k Tvé odpovědi, kterou jsi mi přislíbil, a za což si Tě velmi vážím.

Při četbě Tvých dopisů a zápisu ze staršovstva jsem nabyl dojmu, že důvodem kritiky mého postupu, který označuješ jako „*hříšný*“, je mj. skutečnost, že jsem zveřejnil studii, která „*je evidentně kritikou skupinkových sborů, nikoliv recenzí uvedených skript*“ (zápis z RSS 26.7. 2003) a vyčítáš mi, že jsem „*začal mít nepokrytě odlišné názory na jednu ze zásadních linií našeho sboru*“ (dopis ze dne 11. 8. 2003). V rozporu s tím byl však zpočátku jedním z důvodů, proč jsi se odmítal mojí recenzí na skripta více zabývat, Tvůj názor, že studie je popisem skupinkového sboru, který není s pojetím naší koncepce skupinkového sboru totožný. Cituji: „*Konstatovali jsme, že studie bratra A. France je vlastně zaměřena na pojetí skupinkového sboru popisovaného ve skriptech S. Kuttruff ze sboru v Curychu. Mimoto naše pojetí není dle vyjádření bratra pastora s tímto sborem totožné.*“ (Zápis RSS ze dne 2. 4. 2003). Jinými slovy: studií nebylo nutné se podrobněji zabývat, protože popisovala pojetí ze skript Susanne Kuttruff, které není totožné s pojetím našeho sboru. Když je však moje studie zveřejněna, její nebezpečí zase má spočívat v tom, že kritizuje pojetí našeho sboru, a proto je podle Tebe třeba její zveřejnění odstranit.

Z Tvého dopisu lze dále usuzovat, že podléháš mylnému dojmu, že vidíš do srdce člověka a proto zcela pravidelně a opakovaně, namísto biblických argumentů, dlouze zkoumáš a spekuluješ o mých motivech. Protože jsem si tohoto Tvého problému vědom, jsem ochoten Ti jej prominout a nezlobím se proto na Tebe. Co mne však znepokojuje, je skutečnost, že se zřejmě domníváš, že se Ti po modlitbách dostává ujištění od Boha. Jestliže si opravdu myslíš, že je to Bůh, který Ti odhaluje mé motivy, mohu Tě ujistit, že informace, kterých se Ti dostává, či které se Ti potvrzují, se nezakládají na pravdě. Zkus, prosím, čas, který věnuješ zkoumání mých motivů a modlitbám za jejich potvrzení, a čas, kdy jednáš se staršími nebo když věci telefonicky konzultuješ, zaměřit raději na zkoumání mých argumentů podle Písma. Je mi líto, že to musím stále opakovat.

Nyní bych rád reagoval na Tvé „oficiální napomenutí pastorem sboru“, na jehož základě jsi mi vyslovil „pozastavení služby staršího“. Pominu-li na tomto místě fakt, že ústava AC žádné „pozastavení služby staršího“ nezná, dovoluji si znovu zdůraznit, že při aplikaci tohoto napomenutí jsi hrubě porušil Ústavu AC, tj. překročil hned několik stupňů, které jsi byl povinen naplnit. Do této chvíle jsi mi ani nebyl schopen ocitovat závazek, který by dokazoval, že jsem se zavázal k tomu, že nesmím publikovat recenzi, chceš-li kritickou studii (navíc dle Tvého soudu na skripta, popisující pojetí skupinkového sboru, které není totožné s naším pojetím), pokud má většina staršovstva jiný názor.

Nejprve mi dne 26. 7. 2003 bylo řečeno, že jsem se svým podpisem v rámci „Návrhu pro starší brněnského sboru“ z roku 1997 zavázal respektovat většinová rozhodnutí staršovstva k tomuto se vztahující. Když se však zjistilo, že tento dokument nic takového neobsahuje, intenzivně se hledal jiný písemný dokument. Nakonec se nic takového nenašlo a neobjevilo ani v zápise, kde se již mluví „o vzájemné dohodě o respektování většiny“ (zápis RSS ze stejného dne). Ve svém dopise ze dne 1.8.2003 pak píšeš o „dobrovolném závazku nejt v žádném případě proti rozhodnutí většiny“ a nakonec, když se ani žádný závazek takového znění nenašel, píšeš o „určitém pravidlu“, které je záležitostí „spíše morální“ (dopis ze dne 11. 8. 2003). Ani o takovém pravidlu však nepodáváš žádný důkaz. Jak je vidět, z údajného podepsaného písemného závazku se nyní stalo „morální pravidlo“ To je podle mne pozoruhodný vývoj, který dokládá, že argumentuješ závazky, které nemůžeš doložit, protože jsem je nikdy neučinil.

Když jsem však zveřejnil studii „Charismatická církev sjednocení?“, většina starších s tím nesouhlasila. Dokonce jsi mne sám s bratrem [redacted] navštívil, abyste mi sdělili, že si nepřejete oficiální vydání studie. Ve svém dopise [redacted] jsi se přesto za RSS vyjádřil, že respektuješ mé „právo napsat svá osobní stanoviska k těmto nebo jiným problémům, i když můžeme mít odlišné pohledy jak na jejich postup, tak i k obsahu a přístupu k uváděným skutečnostem.“ (dopis ze dne 16. 1. 1999). Obsah tohoto dopisu „většinou rady starších byl schválen“ (zápis RSS 15-16. 1. 1999).

Nicméně Ti to nyní nebrání nazývat mé jednání jako „svévolné“, „tělesné“, „hříšné“ a dokonce v něm spatřuješ naplnění § 9, odst. 3, písm. b) Ústavy AC – „setrvávání v hříchu“ – které je důvodem k odvolání pracovníků církve. Dále mne velmi mrzí, že mi ve svém osobním dopise ze dne 11. 8. 2003 podsouváš, že bych se, stejně jako to činíš Ty, v podobném případě zasazoval o káznění takového jednání. Nejen, že je mi bytostně cizí bránit někomu otevřeně biblicky zkoumat různá učení (to totiž mají činit všichni podle 1. Tes. 5, 21), ale velmi bych se zdráhal zasahovat někomu do jeho soukromé činnosti, pokud by nešířil něco s hříšným či nebiblickým obsahem a už vůbec bych se – jak přeci musíš vědět – nesnažil zabránit diskusím o obsahu.

Důvodem Tvého postupu je tedy moje soukromá studie, zveřejněná na mých osobních stránkách, kde je navíc vyznačeno, že „jsou osobním pohledem autora, který se hlásí ke klasickému letničnímu hnutí a za obsah stránek nese osobní odpovědnost.“ Studie navíc kritizuje věci, které kritizují i respektovaní letniční teologové, a tato kritika je obsažena i v materiálech, které jsou vydány oficiálním nakladatelstvím naší církve. V této souvislosti Tě musím rovněž upozornit na skutečnost, týkající se bodu 3, poslední odstavce ze zápisu RSS ze dne 2.4.2003. Zde se uvádí: „Shodli jsme se na tom, že je nežádoucí, aby se elaborát bratra A. France rozšířil mezi členy sboru“. Ačkoli tento bod není formulován jako zákaz, přesto svoji studii mezi členy sboru – s výjimkou členů RSS – nerozšiřuji. Její zveřejnění na mých soukromých internetových stránkách není aktivním rozšiřováním mezi členy sboru (individuálně určitému okruhu adresátů), ale pasivním zpřístupněním individuálně neurčitému okruhu adresátů (bez ohledu na vztah k brněnskému sboru) – komukoli, koho to zajímá a kdo

si studii aktivně sám z internetu stáhne. Zakazovat takové soukromé zveřejňování není v pravomoci pastora sboru ani RSS, pokud nepředloží důkaz o tom, že se takto šíří hřích.

Dále si Tě dovoluji upozornit na Tvoji argumentaci v dopise ze dne 11. 8. 2003, týkající se reakce sestry [REDAKCE]. Píšeš, že jsem „na její podstatné námitky neodpověděl“. Ačkoli není mojí povinností informovat Tě o své soukromé korespondenci s jinými osobami, ať již se týká čehokoli, ubezpečuji Tě za prvé, že jsem sestře poslal již 2 maily, a to ryze osobní, ve kterých na její poznámky reaguji. Za druhé jsem však nucen podotknout, že dopis sestry [REDAKCE] obsahuje „prosbu, aby se starší brněnského sboru o studii o skupinkovém sboru vyjádřili“. Tento dopis tedy obsahuje prosbu, aby se RSS vyjádřila ke studii, nikoli k faktu, že byla zveřejněna. Pokud tedy dopis sestry [REDAKCE] zmiňuješ, musím Tě, milý [REDAKCE], upozornit na to, že této prosbě RSS dosud, pokud vím, nevyhověla. Proč mě tedy obviňuješ z „nepřípustného jednání“, ačkoli jsem sestře [REDAKCE] dvěma osobními maily na její osobní dopis odpověděl, a sám se odmítáš studií zabývat, ačkoli [REDAKCE] o to Radu starších sboru výslovně prosí? Cituji z Tvého dopisu: „Se vši vážností potvrzuji, že pokud nebude vyřešen problém Tvého nepřípustného jednání, není možno se polemikou o Tvé studii v RSS zabývat. V tom jsme myslím všichni zajedno“. Co je tedy na mém jednání nepřípustné a proč splnění její prosby vážeš na nějaké moje jednání, ačkoli je tato prosba adresována RSS a její splnění není přece vázáno na jakékoli podmínky?

Na základě výše uvedených skutečností Tě tedy napomínám:

- 1) Za **pomluvu**, a to proto, že jsi mi do této chvíle neuvedl důkaz o tom, že jsem přijal závazek, na který jsi se odvolával a z jehož porušení jsi mne obvinil a ve kterém bych se zříkal práva zveřejnit soukromý názor, týkající se doktrinální studie, jejíž závěry by byly v rozporu s většinovým míněním staršovstva. Toto zveřejnění dokonce označuješ jako „tělesné“, „hříšné“ a klasifikuješ je jako „setrvávání v hříchu“. A toto všechno činíš přesto, že jsi dříve písemně, za RSS, uznal můj nárok na takovýto postup.
- 2) Za **zneužití úřadu pastora sboru** a v souvislosti s tímto **za hrubé porušení Ústavy AC**, jelikož jsi mi udělil „oficiální napomenutí pastora sboru“ a pominul jsi při tom nezbytné předpoklady, a to jak hmotněprávní (předložení konkrétního důkazu, že jsem se dopustil hříchu), tak procesní, které jsou vymezeny § 5, odst. 2. „Podle zásad Písma svatého používá sbor tyto stupně kázně: I. stupeň a) napomenutí mezi čtyřma očima ze strany svědka hříchu, b) napomenutí s přizváním 1 – 2 dalších svědků, c) v případě, že provinivší se nepřijme napomenutí na úrovni I, předá svědek hříchu celou věc vedení sboru, který postupuje podle úrovně II. II stupeň a) napomenutí starším (staršími) sboru, b) napomenutí před sborem, které se souhlasem starších (§ 10) vykoná pastor nebo druhý pastor sboru. Jde-li o věc veřejného pohoršení, odvolá pastor kázněného ze služby a vyloučí ho z účasti na Večeři Páně.“

Tímto jsi zcela vynechal jak předložení konkrétního důkazu, že jsem se dopustil hříchu, tak stupně Ia, Ib, Ic. Navíc jsi nenaplnil ani další stupeň, které § 5, odst. 2 Ústavy AC vyžaduje, jelikož – jak jsem Ti již uvedl ve svém dopise ze dne 4. 8. 2000 - institut „oficiální napomenutí pastorem sboru“ v bodě II nenalézám, neboť se zde nejedná o instituty, nýbrž o procesní postup. Ze znění uvedeného ustanovení Ústavy AC je zřejmé, že nelze platně učinit žádný další stupeň postupu, nebyl-li platně učiněn stupeň předchozí. Dále jsi proti mně použil pohružku použití institutu „pozastavení služby v RSS brněnského sboru“, ačkoli použití takového institutu Ústava AC neumožňuje. Touto pohružkou jsi mne nutil k tomu, abych stáhl ze své soukromé internetové stránky uvedenou studii, ačkoli k takovému jednání nemáš podle Ústavy AC žádné oprávnění.

Navíc ve svém dopise ze dne 11. 8. 2003 mne pohružkou odvolání ze služby staršího podle § 9, odst. 3, písm. b) - setrvávání v hříchu – nutíš opět ke stažení dané studie, ačkoli jsi mi – jak

to vyžaduje Ústava AC – nedokázal, že jsem se dopustil jakéhokoli hříchu, tím méně že setrvávám v hříchu. K takovému zasahování do mého soukromého jednání Ti nedává Ústava AC žádné oprávnění.

Jelikož jsem Ti při našem rozhovoru, a pak ještě telefonicky dne 21. 8. 2003 slíbil, že Ti sdělím předmět svého napomenutí, tímto dopisem tak činím.

Požaduji tedy **písemnou omluvu s datem a vlastnoručním podpisem a označením Tvé funkce pastora sboru, která bude obsahovat:**

- 1) Omluvu a projevenou lítost nad skutečností, že jsi mé jednání, tj. soukromé zveřejnění kritické studie, neprávem, tj. bez konkrétních důkazů a v rozporu s dřívějším písemným prohlášením, označil jako „setrvávání v hříchu“. Dále žádám příslib, že se do budoucna podobných věcí vyvaruješ. Spolu s tímto požaduji ve stejné formě i omluvu za to, že jsi mne obvinil z nedodržení závazku, který jsem nikdy neučinil, a bez důkazu mé jednání označil jako „hříšné“, ačkoliv jsi za staršovstvo brněnského sboru AC písemně uznal moje právo „napsat svá osobní stanoviska k těmto nebo jiným problémům, i když můžeme mít odlišné pohledy jak na jejich postup, tak i k obsahu a přístupu k uváděným skutečnostem“.
- 2) Omluvu za hrubé porušení Ústavy AC a z toho plynoucího neopodstatněného napomenutí mé osoby, označené jako „oficiální napomenutí pastorem sboru“ a stejně tak za zneužití úřadu pastora sboru, jelikož jsi se mne pohrůzkou „pozastavení služby staršího sboru“- ačkoli použití takového institutu Ústava AC neumožňuje - snažil přinutit ke stažení výše uvedené studie z mých soukromých stránek, což Ti rovněž Ústava AC neumožňuje. Kopii této omluvy požaduji zaslat všem osobám, kterým jsi výše uvedená obvinění obsažená v bodech 1 a/nebo 2 sdělil. Zároveň požaduji, abys mi svou omluvu písemně doručil, a to nejpozději do dalšího zasedání RSS, kde se budou tyto věci projednávat. Svoji omluvu mi můžeš zaslat na moji adresu i v době, kdy budu mimo území ČR.

Milý [REDAKCE], pevně doufám, že jsem tímto napomenutím, v souladu s Mt 18,15 „získal svého bratra“. V opačném případě bych byl velmi nerad nucen postupovat dále dle Ústavy AC, § 9, odst. 2, písm. b), kdy bych musel přizvat mnou zvoleného hodnověrného svědka, k čemuž mi – jak pevně doufám – nedáš příležitost.

Stále v úctě a v lásce Kristově,
s přáním Božího požehnání a jeho milosti,

v Kristu Tvůj Aleš Franc

v Brně, 22.8.2003